

Arrest

nr. 61 579 van 16 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat B. SOENEN, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 september 2010, verklaart er zich op 14 oktober 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 21 februari 2011, verstuurd op 22 februari 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen bent u een Rom uit Podujevë, Kosovo. U bezit de Kosovaarse nationaliteit. Sinds 1981 bent u traditioneel gehuwd met G. I. met wie u sindsdien steeds samenwoonde. In 1990 en 1991 werd eerst uw vader en vervolgens uw broer vermoord omwille van een grondgeschil. In 2000 vertrok u in de nasleep van de oorlog in Kosovo van Podujevë naar Krusevac (Servië), waar u als vluchteling werd ingeschreven. U bleef er vier jaar wonen in een barak. U werkte op de markt. U werd er geslagen en verjaagd door Serviërs die voortdurend bij u binnenvielen. Er werd u gezegd terug te keren naar Kosovo. Toen u deze problemen meldde bij de politie werden uw verklaringen genoteerd en werd u

gezegd dat de politie niets kon doen aangezien het land aan Serviërs toebehoorde. Bij invallen die volgden op uw aangifte bij de politie, vroegen uw belagers ook waarom u aangifte had gedaan bij de politie. In 2004 verliet u Krusevac en keerde u terug naar Podujevë. Albanezen vielen er voortdurend bij u binnen. In 2006 verbleef u vier maanden illegaal in Duitsland. U bezocht er uw broer en wou uw gezondheid laten behandelen. U bent een diabetes- en hartpatiënt. Nadien keerde u terug naar Podujevë. Eén maand voor uw vertrek naar België in september 2010 vielen Albanezen 's nachts uw woning binnen. U werd geslagen en uw echtgenote werd verkracht. U kreeg één maand de tijd om het land te verlaten. U hebt deze inval aangegeven bij de lokale politie die u verder verbaal bedreigde. Vier à vijf dagen later vielen wederom enkele Albanezen bij u thuis binnen. Er werd gedreigd een bom te gooien indien u het land niet zou verlaten. U en uw echtgenote werden geslagen en u verloor het bewustzijn. Verder stelde u dat scholen weigerden uw kinderen in te schrijven omwille van hun origine. U verklaarde eveneens zeven à acht maanden voor uw komst naar België in Podujevë geopereerd te zijn aan uw maag. U verbleef een week in het ziekenhuis. U was vroeger al vaker naar een arts gegaan, maar die weigerde u te onderzoeken. Pas toen uw echtgenote u voor het laatst binnenbracht in het ziekenhuis, merkte de arts dat het ernstig was en werd u geopereerd. Uiteindelijk verkocht u uw huis en grond en verliet u in september 2010 Podujevë, richting België waar u op 14 oktober 2010 asiel vroeg. Uw partner vroeg reeds op 4 oktober 2010 asiel. Die dag werd u ziek en in allerijl opgenomen in het ziekenhuis, waardoor u pas later een asielaanvraag kon indienen. U bent in het bezit van uw Servische geboorteakte en een Belgisch medisch attest volgens welke u voor uw diabetes in het ziekenhuis was opgenomen.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij sinds 2004 tot aan zijn komst naar België in 2010 steeds in Kosovo heeft gewoond of daar tot recent nog heeft verbleven. Verzoekers echtgenote beweerde immers dat ze tijdens de Kosovo-oorlog van 1999 van Podujevë naar Krusevac zijn gegaan en dat ze daar tot aan hun vertrek naar België hebben verbleven. Bovendien beschikken verzoeker of zijn echtgenote niet over een overtuigend bewijs waaruit blijkt dat ze tot aan hun komst naar België in Kosovo hebben verbleven;
- de door verzoeker aangehaalde problemen in Kosovo stroken niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt vooreerst om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de commissaris-generaal zodat die bijkomend onderzoek kan doen naar zijn nationaliteit en naar die van zijn echtgenote. Volgens verzoeker stelt zich immers de vraag of hij de Kosovaarse dan wel de Servische nationaliteit heeft en heeft de commissaris-generaal dit niet onderzocht.

Verder vraagt verzoeker om hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Hij verwijst daarvoor naar rapporten van mensenrechtenorganisaties die volgens hem gewag maken van aanhoudende en ernstige discriminatie en vervolging in zowel Kosovo als Servië.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker niet duidelijk maakt welke nationaliteit hij en zijn echtgenote hebben en waar ze van 2004 tot 2010 verbleven hebben. Tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoeker verklaard dat hij en zijn echtgenote de Kosovaarse nationaliteit hebben (vragenlijst, vragen 6 en 15). In zijn verzoekschrift stelt verzoeker echter dat het niet duidelijk is welke nationaliteit ze hebben en dat ze misschien de Servische nationaliteit hebben. Daarnaast heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing reeds terecht gesteld dat verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over waar ze de laatste jaren voor hun komst naar België verbleven hebben. Verzoeker betwist deze vaststelling niet. Verzoeker verschaft dus geen duidelijkheid over zijn nationaliteit en legt ongeloofwaardige verklaringen af over zijn verblijf waardoor de nood aan internationale bescherming niet kan worden ingeschat. Op een asielzoeker rust nochtans de plicht om de waarheid vertellen en om de asielinstanties van het onthaalland zo goed mogelijk te helpen om het feitenrelaas vast te stellen en zo gedetailleerd mogelijk alle nodige informatie te verstrekken over zichzelf en over zijn asielmotieven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in

hoofde van verzoekers te beoordelen, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoekers zelf. Verzoekers verhinderen zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot hun profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER